

UOHSX00JGVZ3

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-R0019/2024/VZ

Číslo jednací: ÚOHS-11177/2024/161

Brno 14. 3. 2024

V řízení o rozkladu ze dne 26. 1. 2024 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne, podaném navrhovatelem -

- **TRADUTOR s. r. o.**, IČO 14247968, se sídlem Uhříněveská 2324/42, 100 00 Praha 10, ve správním řízení zastoupená na základě plné moci ze dne 3. 10. 2023 Mgr. et Mgr. Adamem Sokolem, advokátem, ev. č. ČAK 18172, KLIMUS & PARTNERS s.r.o., IČO 03373444, se sídlem Vídeňská 188/119d, 619 00 Brno,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0644/2023/VZ, č. j. ÚOHS-01606/2024/500 ze dne 12. 1. 2024, vydanému ve správním řízení zahájeném dne 5. 10. 2023 na návrh z téhož dne výše označeného navrhovatele ve věci přezkoumání úkonů zadavatelů -

- **Klatovská nemocnice, a. s.**, IČO 26360527, se sídlem Plzeňská 929, 339 01 Klatovy
- **Rokycanská nemocnice, a. s.**, IČO 26360900, se sídlem Voldušská 750, 337 01 Rokycany
- **Stodská nemocnice, a. s.**, IČO 26361086, se sídlem Hradecká 600, 333 40 Stod
- **Domažlická nemocnice, a. s.**, IČO 26361078, se sídlem Kozinova 292, 344 01 Domažlice
- **Nemocnice následné péče Svatá Anna, s. r. o.**, IČO 26360896, se sídlem Kyjovská 607, 348 15 Planá

- **Nemocnice následné péče LDN Horažďovice, s. r. o.**, IČO 26360870, se sídlem Blatenská 314, 341 01 Horažďovice,

učiněných při společném zadávání veřejné zakázky „**Modernizace ICT pro zvýšení kybernetické bezpečnosti**“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 14. 7. 2023 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 17. 7. 2023 pod ev. č. Z2023-030576, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 19. 7. 2023 pod ev. č. 2023/S 137-438254, ve znění pozdějších oprav,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise jmenované dle § 152 odst. 3 téhož zákona rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0644/2023/VZ, č. j. ÚOHS-01606/2024/500 ze dne 12. 1. 2024

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), jako orgán příslušný podle ustanovení § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „**zákon**“) k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle ustanovení § 178 zákona, a pro zvláštní postupy podle části šesté, obdržel dne 5. 10. 2023 návrh navrhovatele – TRADUTOR s. r. o., IČO 14247968, se sídlem Uhříněveská 2324/42, 100 00 Praha 10, ve správním řízení zastoupená na základě plné moci ze dne 3. 10. 2023 Mgr. et Mgr. Adamem Sokolem, advokátem, ev. č. ČAK 18172, KLIMUS & PARTNERS s. r. o., IČO 03373444, se sídlem Vídeňská 188/119d, 619 00 Brno, (dále jen „**navrhovatel**“) z téhož dne na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatelů –

- Klatovská nemocnice, a. s., IČO 26360527, se sídlem Plzeňská 929, 339 01 Klatovy (dále jen „**zadavatel Klatovská nemocnice**“ či pouze „**zadavatel**“),
- Rokycanská nemocnice, a. s., IČO 26360900, se sídlem Voldužská 750, 337 01 Rokycany,
- Stodská nemocnice, a. s., IČO 26361086, se sídlem Hradecká 600, 333 40 Stod,
- Domažlická nemocnice, a. s., IČO 26361078, se sídlem Kozinova 292, 344 01 Domažlice,
- Nemocnice následné péče Svatá Anna, s. r. o., IČO 26360896, se sídlem Kyjovská 607, 348 15 Planá,

- Nemocnice následné péče LDN Horažďovice, s. r. o., IČO 26360870, se sídlem Blatenská 314, 341 01 Horažďovice (dále jen „**zadavatelé**“),

učiněných při společném zadávání veřejné zakázky „Modernizace ICT pro zvýšení kybernetické bezpečnosti“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 14. 7. 2023 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 17. 7. 2023 pod ev. č. Z2023-030576, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 19. 7. 2023 pod ev. č. 2023/S 137-438254, ve znění pozdějších oprav, (dále jen „**veřejná zakázka**“).

2. Z dokumentace o zadávacím řízení vyplývá, že při zadávání předmětné veřejné zakázky zadavatelé využili institut společného zadávání zakotvený v § 7 zákona. Z bodu 5.1. článku 5 „Povinnosti smluvních stran“ smlouvy o společném zadávání ze dne 30. 6. 2023 (dále jen „**smlouva o společném zadávání**“) plyne, že hlavním účastníkem společného zadávání je zadavatel Klatovská nemocnice, přičemž tento bude samostatně provádět úkony specifikované v uvedené části zadávací dokumentace.
3. V bodě 9.1. čl. 9 „Odpovědnost“ smlouvy o společném zadávání je stanoveno, že „*Klatovská nemocnice odpovídá za činnosti vyhrazené ve čl. 5.1. Smlouvy. V ostatních záležitostech nesou smluvní strany společnou a nerozdílnou odpovědnost, pokud se nedohodnou písemně jinak.*“.
4. Z bodu 2.2 „Části VZ“ a bodu 2.3 „Předmět veřejné zakázky“ zadávací dokumentace plyne, že zadavatel předmět veřejné zakázky rozdělil na 3 samostatné části, a to:
 - část 1: Technologie datového centra s předpokládanou hodnotou 78 236 795 Kč bez DPH, v jejímž rámci požadoval dodat Výpočetní servery (malé, velké), Bloková disková pole (malá, střední, velká), Fibre channel přepínače (volitelně dle nabízené technologie), Příslušenství pro datacenterové technologie, Licence pro MS Windows server 2022 CAL, Licence pro další VMware technologie a Páteřní přepínače a páteřní serverové přepínače (všechny typy);
 - část 2: Technologie zálohování s předpokládanou hodnotou 34 573 725 Kč bez DPH, v jejímž rámci požadoval dodat Diskové pole pro nestrukturovaná data, Zálohovací a infrastrukturní server, Licence na zálohovací software, Páskovou knihovnu, Příslušenství pro datacenterové technologie;
 - část 3: Technologie přístupu k informačním aktivům s předpokládanou hodnotou 46 298 320 Kč bez DPH, v jejímž rámci požadoval dodat Licence pro VDI technologie, Přístupové přepínače (všechny typy), Bezdrátové přístupové body, Řadič bezdrátové sítě, Systém centrální správy LAN/WLAN, Systém centrální správy identit LAN/WLAN a Příslušenství pro síťové technologie.

Zadavatel si rovněž vymezil, že součástí nabídky na technologický celek (tj. jednotlivé části VZ) musí vždy být také implementace daného technologického celku a všechny práce s tím spojené. Dále také uvedl, že „*preferuje dodávku od jednoho Dodavatele na ucelené řešení. Tento postup je preferován hlavně pro zajištění maximální efektivity záručního servisu kritické infrastruktury v nemocničním prostředí a zajištění minimalizace nákladů spojených se správou v průběhu životního cyklu předmětu plnění. Zadavatel však připouští samostatnou nabídku účastníka zadávacího řízení (dodavatele) na jakýkoliv samostatný technologický celek. Dělení s nižší granularitou zadavatel nepřipouští. Nabídka Dodavatele, který nesplní všechny minimální technické požadavky v rámci logického celku, bude vyřazena z hodnocení této části VZ.*“.

5. Přípisem ze dne 24. 9. 2023, který byl zadavateli Klatovská nemocnice doručen prostřednictvím datové schránky téhož dne, podal navrhovatel námitky proti zadávacím podmínkám veřejné zakázky (dále jen „námitky“).
6. Námitky navrhovatele zadavatel Klatovská nemocnice odmítl rozhodnutím ze dne 27. 9. 2023, které navrhovatel obdržel prostřednictvím datové schránky téhož dne.
7. Vzhledem k tomu, že navrhovatel nepovažoval rozhodnutí zadavatele o námitkách za učiněné v souladu se zákonem, doručil Úřadu dne 5. 10. 2023 návrh na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele z téhož dne (dále jen „návrh“).

II. Napadené rozhodnutí

8. Dne 12. 1. 2024 vydal Úřad rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0644/2023/VZ, č. j. ÚOHS-01606/2024/500 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), jímž návrh navrhovatele podle § 265 písm. a) zákona zamítl, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.
9. Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že zadavatel Klatovská nemocnice předmětné námitky navrhovatele vyřídil. Z rozhodnutí o námitkách mj. jednoznačně vyplývá, že zadavatel nesdílí názor navrhovatele, že by stanovení zadávacích podmínek omezovalo hospodářskou soutěž, natož zásadním způsobem. Zadavatel rovněž v rozhodnutí o námitkách odmítá názor navrhovatele, že by stanovení kritérií hodnocení zaručovalo konkurenční výhodu některému z dodavatelů. Zadavatel Klatovská nemocnice tak na obecnou námitku navrhovatele adekvátně reagoval v rozhodnutí o námitkách. Zadavatel v obdobném duchu na námitku navrhovatele, že nastavená kritéria hodnocení nabídek nemohou zajistit to, že zadavatel dospěje k požadovanému cíli, který podle navrhovatele je plnění celé veřejné zakázky jedním dodavatelem, reagoval, když mj. výslovně uvedl, že jím stanovená kritéria hodnocení sledují ekonomickou výhodnost nabídek, a to na základě nejvýhodnějšího poměru nabídkové ceny a zohlednění nákladů životního cyklu či kvality. Z odůvodnění rozhodnutí o námitkách je tak nade vší pochybnost zřejmé, že cílem zadavatele nebylo dosáhnout toho, aby plnění celé veřejné zakázky poskytoval jediný dodavatel (jak předjímá navrhovatel), nýbrž aby vybrané řešení splňovalo podmínku nejvýhodnějšího poměru nabídkové ceny a nákladů životního cyklu či kvality, kdy tento „poměr“ je prakticky definován poměrem vah jednotlivých dílčích kritérií u konkrétní části veřejné zakázky. Zadavatel Klatovská nemocnice tímto způsobem vyřídil zcela obecné námitky navrhovatele minimálně ve stejném rozsahu a úrovni, jak mu byly navrhovatelem podány, a to přezkoumatelným způsobem. Lze tak konstatovat, že v celkovém kontextu rozhodnutí o námitkách navrhovatel obdržel odpovědi na všechna jeho tvrzení uvedená v této námitce.
10. Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí rovněž uvedl, že zadavatel v zadávacích podmínkách záměrně zvýhodnil nabídky, které budou obsahovat komplexní řešení, oproti nabídkám obsahujícím toliko řešení dílčí. Je zároveň třeba dodat, že se v šetřeném případě nejedná o bezdůvodné zvýhodnění skupiny dodavatelů, kteří zadavateli nabídnou komplexní řešení, oproti dodavatelům, kteří jsou schopni nabídnout řešení toliko dílčí, neboť toto zvýhodnění má své ekonomické opodstatnění, které spočívá v úspoře finančních prostředků zadavatele v průběhu životního cyklu dodávaných technologií. Namítané bodové zvýhodnění komplexního řešení tak nenaplnuje elementární znak diskriminačního jednání ve smyslu § 6 odst. 2 zákona, kterým je ryzí účelovost a bezdůvodnost takového jednání zadavatele,

který se záměrně snaží diskriminovat či přímo předem vylučovat konkrétní dodavatele nebo okruh dodavatelů, aniž by k tomu měl nějaký relevantní vysvětlitelný důvod, což zjevně není šetřený případ. Úřad při svém šetření posoudil i samotnou výši zadavatelem stanoveného zvýhodnění komplexního řešení a dospěl k závěru, že ačkoliv je míra tohoto zvýhodnění pro dodavatele s dílčím řešením znatelná, nelze ji označit za excesivní nebo vylučující možnost podání nabídky pouze na dílčí část veřejné zakázky, což podle vyjádření zadavatele Klatovská nemocnice dokládá i ten fakt, že na jednu z částí veřejné zakázky zadavatel jednu takovou dílčí nabídku obdržel. Úřad tak ani nezjistil, že by zadavatel při stanovení hodnotících kritérií postupoval v rozporu se zásadou přiměřenosti stanovenou v § 6 odst. 1 zákona, neboť stanovená kritéria hodnocení ve svém souhrnu neposoudil jako nepřiměřená k posuzovanému předmětu veřejné zakázky.

III. Námitky rozkladu

11. Dne 26. 1. 2024 obdržel Úřad proti napadenému rozhodnutí rozklad navrhovatele z téhož dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 12. 1. 2024. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.
12. Navrhovatel zastává názor, že Úřad nepostupoval správně, když vyřízení námitek zadavatele posoudil jako souladné se zákonem, kdy konstatoval, že rozhodnutí o námitkách je adekvátní rozsahu a konkrétnosti podaných námitek navrhovatele. Navrhovatel stále trvá na tom, že se zadavatel věcně nevypořádal se všemi jeho námitkami, jak stanoví zákon, tj. srozumitelně a podrobně.
13. Navrhovatel je rovněž přesvědčen, že Úřad v napadeném rozhodnutí nesprávně vyhodnotil zadavatelem stanovené hodnotící kritérium „Komplexní řešení“ jako souladné se zákonem, a to přesto, že dané hodnotící kritérium je v rozporu s § 101 odst. 1 zákona, je diskriminační, nepřiměřené a není schopné zajistit zadavateli deklarovaný a preferovaný požadavek, aby veřejnou zakázku jako celek získal jediný uchazeč. Navrhovatel má za to, že odůvodnění použití daného kritéria, tedy situace, kdy zadavatel sice rozdělil veřejnou zakázku na 3 části, ale tuto dále kritériem „Komplexní řešení“ uměle propojuje, je ze strany zadavatele tendenční. Uvádí dále, že argumentace o potencionálních vícenákladech, které by vznikly v případě realizace veřejné zakázky více dodavatelům, se nezakládá na pravdě a je v rozporu s účelem předmětné právní úpravy dělení na části, kterou je podpora malých a středních podniků. Navrhovatel v tomto postupu zadavatele shledává rovněž rozpor s § 36 odst. 1 zákona, když stanovené zadávací podmínky zajišťují dodavatelům, kteří podali nabídku do všech částí veřejné zakázky, neodůvodněnou a nepřiměřenou konkurenční výhodu, a vytváří tím neodůvodněnou překážku hospodářské soutěže.

Závěr rozkladu

14. Navrhovatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k dalšímu řízení.

Vyjádření zadavatele k rozkladu navrhovatele

15. Dne 2. 2. 2024 obdržel Úřad vyjádření zadavatele k rozkladu navrhovatele, ve kterém uvádí, že nesouhlasí s argumentací navrhovatele uplatněnou v rozkladu. Zadavatel je přesvědčen, že se Úřad vypořádal se všemi skutečnostmi uvedenými ze strany navrhovatele v souladu s právním rámcem ČR.

16. Ohledně rozhodnutí o námitkách souhlasí zadavatel se závěrem Úřadu, tedy že v šetřeném případě nedošlo k porušení zákona a zadavatel se s námitkami vypořádal v souladu se zákonem. I v případě nastavení hodnoticích kritérií zadavatel rovněž plně souhlasí se závěrem Úřadu a nesouhlasně polemizuje s dalšími argumenty navrhovatele v rozkladu.

IV. Řízení o rozkladu

17. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

18. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a dále správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu uplatněných rozkladových námitek ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
19. Úřad tím, že zamítl návrh navrhovatele z důvodu, že nebyly shledány důvody pro uložení nápravného opatření, rozhodl správně a v souladu s právními předpisy. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil k zamítnutí rozkladu a potvrzení napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

K vyřízení námitek

20. Co se týče nesouhlasu navrhovatele s postupem Úřadu, který aproboval rozhodnutí zadavatele o námitkách, ačkoli navrhovatel trvá na tom, že se zadavatel věcně nevypořádal se všemi jeho námitkami, tak konstatuji, že závěr Úřadu byl správný, k čemuž dodávám následující.
21. Dle komentáře k § 245 odst. 1 zákona (viz PODEŠVA, V. a kol. Zákon o zadávání veřejných zakázek. Komentář. [Systém ASPI] Praha: Wolters Kluwer, 2016) platí: „*Zadavatel je povinen v rozhodnutí uvést, zda námitkám vyhovuje, či je odmítá. Rozhodnutí o odmítnutí námitek je zadavatel zároveň povinen odůvodnit, a to tak, aby bylo přezkoumatelné. Jde o zcela logický požadavek, neboť zadavatel je osobou odpovědnou za průběh zadávacího řízení, a měl by proto být schopen svůj postup v rámci zadávacího řízení zcela obhájit. Zákon navíc výslovně uvádí povinnost se v odůvodnění rozhodnutí o odmítnutí námitek podrobně a srozumitelně vyjádřit ke všem skutečnostem uvedeným v námitkách. Tuto svou povinnost zadavatel nesplní, pokud se vypořádá s námitkami pouze obecným sdělením, aniž by své rozhodnutí opřel o argumentaci založenou na konkrétních a přezkoumatelných skutečnostech. Za dostačující proto nelze považovat např. konstatování, že se namítaného pochybení zadavatel nedopustil a námitky z toho důvodu neshledává relevantní.*“
22. Komentář k § 245 odst. 1 zákona (viz Šebesta, M., Novotný, P., Machurek, T., Dvořák, D. a kolektiv. Zákon o zadávání veřejných zakázek. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, Systém Beck-online) také uvádí: „*Zadavatel by měl věnovat odůvodnění svých rozhodnutí o námitkách náležitou pozornost, protože jsou to právě argumenty uvedené zadavatelem*

v odůvodnění rozhodnutí zadavatele o odmítnutí námitek, dle kterých posuzuje ÚOHS při případném přezkumném řízení zákonnost (tedy zejména požadovanou míru odůvodnění rozhodnutí, srozumitelnost a celkovou míru přezkoumatelnosti) rozhodnutí zadavatele o námitkách. (...) Odůvodnění rozhodnutí je zásadní také pro stěžovatele, který právě na základě jeho zpracování a přesvědčivosti vypořádání svých námitkových argumentů a ostatních skutečností uvedených v námitkách zvažuje svůj další postup, zejména otázku, zda podat návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele u ÚOHS. Je zřejmé, že podrobnost odůvodnění rozhodnutí o námitkách se vždy odvíjí od konkrétnosti námitek stěžovatele. Rozhodnutí zadavatele však musí být vždy odůvodněno takovým způsobem, aby bylo přezkoumatelné ze strany ÚOHS.“

23. V duchu výše uvedených komentářů Úřad v bodech 41 až 48 napadeného rozhodnutí posoudil rozhodnutí o námitkách. Konkrétně v bodě 44 napadeného rozhodnutí Úřad ocitoval stěžejní argumentaci zadavatele v jeho rozhodnutí o námitkách. Z této citace je patrné, že se zadavatel s námitkami navrhovatele vypořádal věcně, srozumitelně a přezkoumatelně. Rozhodně se neomezil na pouhé nepřipustné obecné konstatování, že se pochybení nedopustil a námitky proto odmítá.
24. Úřad následně v bodě 45 napadeného rozhodnutí věcně přezkoumal rozhodnutí o námitkách, když mimo jiné konstatoval, že z něj vyplývá, že zadavatel nesdílí názor navrhovatele, že by stanovení zadávacích podmínek omezovalo hospodářskou soutěž, natož zásadním způsobem. Dále že zadavatel odmítá názor navrhovatele, že by stanovení kritérií hodnocení zaručovalo konkurenční výhodu některému z dodavatelů. Zadavatel tak na obecnou námitku navrhovatele adekvátně reagoval v rozhodnutí o námitkách. Zadavatel v obdobném duchu reagoval na námitku navrhovatele, že nastavená kritéria hodnocení nabídek nemohou zajistit to, že zadavatel dospěje k požadovanému cíli, kterým podle navrhovatele je plnění celé veřejné zakázky jedním dodavatelem. Zadavatel totiž mj. výslovně uvedl, že jím stanovená kritéria hodnocení sledují ekonomickou výhodnost nabídek, a to na základě nejvýhodnějšího poměru nabídkové ceny a zohlednění nákladů životního cyklu či kvality. Z odůvodnění rozhodnutí o námitkách je tak dle Úřadu zřejmé, že cílem zadavatele nebylo dosáhnout toho, aby plnění celé veřejné zakázky poskytoval jediný dodavatel (jak předjímá navrhovatel), nýbrž aby vybrané řešení splňovalo podmínku nejvýhodnějšího poměru nabídkové ceny a nákladů životního cyklu či kvality, kdy tento „poměr“ je prakticky definován poměrem vah jednotlivých dílčích kritérií u konkrétní části veřejné zakázky. Zadavatel dle Úřadu tímto způsobem vyřídil obecné námitky navrhovatele minimálně ve stejném rozsahu a úrovni, jak mu byly navrhovatelem podány, a to přezkoumatelným způsobem, jak uzavřel Úřad.
25. S takovým posouzením Úřadu se ztotožňuji a upozorňuji na připomínku Úřadu, že samy námitky navrhovatele byly dosti obecné, čemuž i odpovídalo odůvodnění jejich odmítnutí zadavatelem, jelikož právě podrobnost odůvodnění rozhodnutí o námitkách se vždy odvíjí od konkrétnosti námitek stěžovatele, jak bylo zmíněno v komentáři výše. Na tuto skutečnost reagoval Úřad v bodech 46 a 47 napadeného rozhodnutí odkazem na rozhodnutí předsedy Úřadu sp. zn. ÚOHS-R0205/2019/VZ, č. j. ÚOHS-01903/2020/323/VVá ze dne 17. 1. 2020.
26. Platí současně, že není tak podstatný rozsah odůvodnění, popř. to, zda se zadavatel výslovně vyjádřil ke každé dílčí námitce, ale skutečnost, že v odůvodnění svého rozhodnutí o námitkách postihl podstatu vznesených námitek (srov. závěry rozhodnutí předsedy Úřadu sp. zn. ÚOHS-R0210/2019/VZ, č. j. ÚOHS-03648/2020/323/MPe ze dne 31. 1. 2020). Stejně tak je stěžejní,

zda mohl navrhovatel na základě takového odůvodnění podat způsobilý návrh na zahájení správního řízení, který by nebyl zamítnut pouze z důvodu zadavatelem později tvrzených skutečností. V daném případě bylo nesporně účelu rozhodnutí o námitkách (posouzení následné procesní strategie stěžovatele – zda podat návrh či nikoli včetně konkrétního obsahu takového návrhu) dosaženo. **Navrhovatel byl schopen podat u Úřadu svůj návrh dostatečně a konkrétně reagující na rozhodnutí o námitkách. Rovněž Úřad byl schopen odůvodnění rozhodnutí o námitkách na základě podaného návrhu přezkoumat s tím závěrem, že navrhovatelovým argumentům nedal za pravdu.**

27. Uzavírám tedy, že rozhodnutí o námitkách sice bylo stručné, ale zároveň věcné a přezkoumatelné, tedy nikoli zcela obecné. Adekvátně tak reagovalo na nikoli obsáhlé námitky navrhovatele, podstatu těchto námitek zjevně pokrylo, což našlo svůj odraz v dalším postupu navrhovatele spočívajícím v podání návrhu u Úřadu, kterýžto byl rovněž schopen rozhodnutí o námitkách věcně posoudit, aniž by byl nucen konstatovat jeho nepřezkoumatelnost. Námitku rozkladu navrhovatele směřující proti aprobaci rozhodnutí zadavatele o jeho námitkách proto neshledávám oprávněnou.

Ke stanovení hodnoticích kritérií

28. K námitce navrhovatele směřující proti tomu, že Úřad posoudil stanovení dílčího hodnoticího kritéria „Komplexní řešení“ zadavatelem jako souladné se zákonem, předesílám, že souhlasím se závěrem Úřadu, k čemuž dodávám následující.
29. Úřad v bodech 37 a 38 napadeného rozhodnutí popsal zjištěné skutečnosti vyplývající ze zadávacího řízení ohledně zadavatelem nastavených hodnoticích kritérií. Lze shrnout, že zadavatel nastavil hodnocení podle ekonomické výhodnosti a pro každou část ze tří vymezil samostatná dílčí hodnoticí kritéria. Pro část 1 a 2 stanovil jako hlavní hodnoticí kritérium „Celkovou nabídkovou cenu“ s váhou 75 % a „Komplexní řešení“ s váhou 15 %, zbývajících 10 % rozdělil po 5 % pro další dvě kritéria technického charakteru rozdílná pro část 1 a 2. Pro část 3 potom stanovil jako hlavní hodnoticí kritérium „Celkovou nabídkovou cenu“ s váhou 85 % a „Komplexní řešení“ opět s váhou 15 %.
30. K dílčímu kritériu hodnocení „Komplexní řešení“ zadavatel v bodě 7.2 „Způsob hodnocení nabídek“ zadávací dokumentace uvedl shodně u všech částí veřejné zakázky, že *„preferuje dodávku řešení jako celku. Dodavatel, který nabídne řešení (podá nabídku) pro všechny tři technologické celky (části VZ), zároveň ve všech částech splní technické požadavky a nepřekročí limitní nabídkovou cenu, obdrží v rámci tohoto DHK 15 b. V opačném případě bude v rámci tohoto DHK přiděleno 0 b.“*
31. Úřad v bodech 39 a 40 napadeného rozhodnutí podrobně ocitoval důvody, jež mu zadavatel na výzvu sdělil, které jej vedly ke stanovení bodové bonifikace při hodnocení nabídek ve výši 15 bodů pro ty nabídky, které budou obsahovat řešení pro všechny části veřejné zakázky. Právě s těmito důvody navrhovatel zejména v bodě 2 na stranách 6 až 10 rozkladu polemizuje. Navrhovatel navzdory závěrům Úřadu má za to, že zadavatelem stanovené hodnoticí kritérium „Komplexní řešení“ je diskriminační, nepřiměřené a není schopné zajistit zadavateli deklarovaný a preferovaný požadavek, aby veřejnou zakázku jako celek získal jediný uchazeč. Také v postupu zadavatele shledává rozpor s § 36 odst. 1 zákona, když stanovené zadávací podmínky zajišťují dodavatelům, kteří podali nabídku do všech částí veřejné zakázky,

neodůvodněnou a nepřiměřenou konkurenční výhodu, a vytváří tím neodůvodněnou překážku hospodářské soutěže.

32. Potenciálním rozparem nastavení dílčího hodnoticího kritéria „Komplexní řešení“ (s váhou 15 %) s § 6 odst. 1 a 2 zákona zakotvujícím zásadu přiměřenosti a zakazujícím diskriminaci dodavatelů a s § 36 odst. 1 zákona stanovujícím zákaz bezdůvodného zvýhodnění dodavatelů při stanovení zadávacích podmínek se Úřad zabýval v bodech 50 až 65 napadeného rozhodnutí. Úřad v těchto bodech v návaznosti na odkazy na přílehlavé judikáty akcentoval fakt, že je to právě zadavatel, který nejlépe zná svoji potřebu spočívající v modernizaci ICT, a to se zaměřením na zvýšení kybernetické bezpečnosti. Zadavatel je rovněž osobou, která je oprávněna stanovit zadávací podmínky tak, aby plnění vzešlé z předmětného zadávacího řízení bylo schopné zajistit pro něj nezbytné potřeby. Úřad zároveň vyzdvihl, že jakýmkoli zadávacím podmínkám je imanentní určitá míra limitace pro dodavatele, proto je kladen důraz na to, aby dané omezení bylo zadavatelem relevantně zdůvodněno. Z takového zdůvodnění musí být patrné, že případná potenciální výhoda pro určité dodavatele má své reálné opodstatnění, resp. že vychází z konkrétních logických úvah a potřeb zadavatele a musí pro ni existovat objektivní příčiny. Takovému pohledu nelze nic vytknout, vychází plně z konzistentní judikatury i ustálené rozhodovací praxe Úřadu. Úřad tato východiska v citovaných bodech aplikoval na přezkoumávaný případ se závěrem, z něhož vyplývá, že zadavatel zákonným podmínkám dostál, s čímž souhlasím.
33. V bodech 58 až 61 napadeného rozhodnutí se Úřad vyjádřil i k navrhovatelem v návrhu i rozkladu namítanému rozporu postupu zadavatele s § 101 odst. 1 zákona s tím, že Úřad neseznal, že by zadavatel neměl v úmyslu hodnotit nabídky u jednotlivých částí odděleně a neprováděl výběr dodavatele u těchto částí veřejné zakázky odděleně. Samotná bonifikace skutečností přesahujících sice konkrétní část veřejné zakázky, ale přesto zásadních pro veřejnou zakázku v jejím komplexním pojetí, nepředstavuje zásah do odděleného hodnocení nabídek, uzavřel v této části Úřad, s kterýmžto posouzením rovněž souhlasím.
34. Ztotožňuji se tedy s tím, jak námitky navrhovatele Úřad v této části napadeného rozhodnutí vypořádal a nad rámec skutečností uvedených Úřadem dále k vypořádání námitek rozkladu (byť v zásadě kopírujících námitky návrhu) doplňuji následující.
35. Dle § 101 odst. 1 zákona, pokud zadavatel v zadávací dokumentaci rozdělí veřejnou zakázku na části, postupuje zadavatel při výběru dodavatele v každé části odděleně, pokud není dále stanoveno jinak.
36. Komentář k § 101 odst. 1 zákona (viz Šebesta, M., Novotný, P., Machurek, T., Dvořák, D. a kolektiv. Zákon o zadávání veřejných zakázek. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, Systém Beck-online) doplňuje: *„Rozdělení veřejné zakázky na části je jedním z významných rozhodnutí zadavatele, které může zásadně ovlivnit okruh účastníku zadávacího řízení, a tedy i hospodářskou soutěž. Současně se jedná o postup zákonem i zadávacími směrnici nejen aprobovaný, ale rovněž preferovaný, neboť přispívá k podpoře malého a středního podnikání rozšířením okruhu potenciálních dodavatelů. Tomuto odpovídají i požadavky na obsah písemné zprávy zadavatele podle § 217, kde je zadavatele v případě nerozdělení veřejné zakázky na části povinen zdůvodnit, proč v daném případě k rozdělení veřejné zakázky na části nedošlo.“*

37. Je tedy v zásadě na rozhodnutí zadavatele, zda rozdělí veřejnou zakázku na části či nikoli. Avšak povinnost zadavatele v případě nerozdělení veřejné zakázky na části tento krok výslovně odůvodnit implikuje jistou preferenci zákonodárce veřejnou zakázku rozdělit, pokud je to reálně možné a s ohledem na předmět veřejné zakázky i vhodné. V daném případě zadavatel rozdělil veřejnou zakázku na 3 části, ač je z předmětu veřejné zakázky patrné, že tyto 3 části spolu úzce souvisí a je jejich společným cílem „Modernizace ICT pro zvýšení kybernetické bezpečnosti“, jak odpovídá názvu veřejné zakázky. Zadavatel zároveň předeslal, že preferuje dodávku od jednoho dodavatele na ucelené řešení (viz bod 4 tohoto rozhodnutí). Tuto svou preferenci zadavatel vtělil také do jím nastavených hodnoticích kritérií (viz body 29 a 30 tohoto rozhodnutí).
38. Opakuji tedy, že zadavatel k částem 1 a 2 stanovil ke každé samostatně 4 dílčí hodnoticí kritéria a k části 3 potom dvě dílčí hodnoticí kritéria. Totožné hodnoticí kritérium pro každou část bylo právě „Komplexní řešení“ s váhou 15 % a „Celková nabídková cena“ s váhou 75 % v části 1 a 2, s váhou 85 % potom v části 3. Z výše předestřené vyplývá, že zadavatel měl pochopitelně v úmyslu hodnotit nabídky u jednotlivých částí odděleně a provádět výběr dodavatele u těchto částí veřejné zakázky také odděleně. Rozporu s § 101 odst. 1 zákona proto v postupu zadavatele nic nenasvědčuje. Bonifikace v rozsahu 15 % v případě dodavatele, který podá nabídku do všech 3 částí zakázky, tak nemůže znamenat zásah do odděleného hodnocení nabídek, protože zadavatel prokazatelně nastavil pro každou část veřejné zakázky samostatná dílčí hodnoticí kritéria, na něž mělo navazovat samostatné a oddělené hodnocení nabídek pro každou část samostatně. Deklarovaná komplexnost řešení totiž vstupuje do případné výhodnosti každé z jednotlivých částí veřejné zakázky samostatně, byť s nabídkami do ostatních částí souvisí. Dle hodnoticích kritérií nastavených samostatně pro jednotlivé části veřejné zakázky tak žádný jiný způsob hodnocení nabídek ani nepřipadá v úvahu. Proto s námitkou navrhovatele nastiňující rozpor s § 101 odst. 1 zákona nemohu souhlasit.
39. K údajnému rozporu postupu zadavatele při vymezení dílčího hodnoticího kritéria „Komplexní řešení“ s § 6 odst. 1 a 2 zákona zakotvujícím zásadu přiměřenosti a nediskriminace a s § 36 odst. 1 zákona stanovujícím zákaz bezdůvodných překážek soutěže k výše zmíněným závěrům Úřadu doplňuji odkaz např. na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 30 Af 23/2020-144 ze dne 28. 2. 2022, v němž bylo s odkazem na komentářovou literaturu k dané problematice shrnuto: *„Ačkoli je zadavatel bezpochyby oprávněn stanovit i takové zadávací podmínky, v jejichž důsledku bude vyloučena určitá skupina dodavatelů na trhu z možnosti ucházet se o veřejnou zakázku, musí respektovat zákonné mantinely, které jsou zákonem vymezeny a odrážejí složitost a rozsah předmětu veřejné zakázky. Po zadavateli nelze spravedlivě požadovat, aby stanovené zadávací podmínky měly na všechny dodavatele stejný dopad. Případné omezení by však mělo být vždy odůvodnitelné oprávněnými potřebami zadavatele. Zadavatel tak může podle § 36 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek omezit hospodářskou soutěž o veřejnou zakázku prostřednictvím zadávacích podmínek, musí ale unést důkazní břemeno, že se nejedná o bezdůvodnou překážku v hospodářské soutěži dodavatelů o veřejnou zakázku.“*
40. Zdůrazňuji, že je třeba s respektem k autonomii vůle zadavatele brát v potaz, že je to právě zadavatel, který nejlépe zná svoji potřebu, a tedy je oprávněn stanovit zadávací podmínky tak, aby plnění vzešlé z daného zadávacího řízení bylo schopné realizovat co nejlépe předmět dané veřejné zakázky. Odůvodněnost takové volby musí zadavatel podložit dostatečnými argumenty, což nastalo i v tomto případě. **Pokud je daný požadavek zadavatele přiměřený**

a odůvodněný, tak jej nelze považovat za nezákonnou překážku hospodářské soutěže, zejména pokud je hospodářská soutěž omezena jen částečně.

41. Lze připustit, že se volba dílčího hodnoticího kritéria „Komplexní řešení“ s váhou 15 % může jevit omezující těm dodavatelům, kteří nejsou schopni dodat zakázku v celku. Avšak zadavatel od počátku avizoval, že preferuje podání nabídky do všech částí, což také podložil svými argumenty (viz body 38 až 40 napadeného rozhodnutí), které Úřad v napadeném rozhodnutí správně akceptoval. Jak již bylo zmíněno výše, je to především sám zadavatel, kdo má znát a následně tvrdit relevantní důvody pro nastavení zadávacích podmínek. Z judikatury se podává, že *„(...) povinnost vázící se k objasnění skutkového stavu věci stran důvodnosti jednotlivých konkrétních zadávacích podmínek leží na zadavateli“* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 2. 2023, č. j. 6 As 338/2021-52, bod 32). Úkolem Úřadu je pak posoudit, zda předložené důvody jsou dostatečné k obhajobě případných překážek hospodářské soutěže. V daném případě spolu s Úřadem seznávám, že zadavatel důvodně preferoval dodání zakázky jako celku, což našlo svůj odraz v nastavení dílčího hodnoticího kritéria „Komplexní řešení“ s váhou 15 %.
42. Dále je třeba zdůraznit, že ačkoli předmět veřejné zakázky nasvědčoval jejímu možnému zadání jako jednoho celku, zadavatel přesto přistoupil k jejímu rozdělení na části, čímž umožnil, aby byla hospodářská soutěž omezena méně, než kdyby k rozdělení na části nedošlo. Tím také umožnil účast v zadávacím řízení těm dodavatelům, kteří mohou podat nabídku jen na část zakázky. Současně vzhledem k tomu, že dílčím hodnoticím kritériem s největší váhou je nabídková cena (s váhou 75 % pro části 1 a 2 a 85 % pro část 3), nelze vyloučit, že může uspět i nabídka dodavatele plnění jedné části veřejné zakázky, i když neposkytne komplexní řešení. Nadto dodavatelé disponující komplexním řešením mohou být tlačeni ke stanovení nižší nabídkové ceny v potenciální soutěži s dílčími dodavateli více, než kdyby byla zakázka poptávána jako jeden celek. Takto nastavená hodnoticí kritéria tak svědčí spíše ve prospěch co nejširší hospodářské soutěže, což je plně v souladu i s cíli zákona. K namítanému rozporu se zásadou zákazu diskriminace dodávám, že není zřejmé, jak mohl zadavatel popsaným postupem tento zákaz porušit – zadavatel umožnil podání nabídek i na jednotlivé části, čímž nediskriminuje dodavatele, kteří celé plnění dodat nemohou.
43. V této souvislosti zmiňuji i rozsudek ze dne 22. 2. 2024 č. j. 8 As 1/2023-76, v němž Nejvyšší správní soud uvedl, že: *„[z]adavatel nemusí posuzovat možné alternativy jím zvolené zadávací podmínky, včetně toho, zda by některá z nich hospodářskou soutěž omezovala méně, ba dokonce vůbec. Poskytne-li zadavatel přijatelné vysvětlení, nelze zadávací podmínku vyhodnotit jako bezdůvodnou překážku hospodářské soutěže.“* Platí tedy, že sice dokonce může existovat řešení, které může omezovat hospodářskou soutěž méně, pokud však zadavatel dostatečně odůvodní i restriktivnější nastavení zadávacích podmínek, které ob stojí v testu § 36 odst. 1 zákona, není důvodu označit takové omezení za nezákonné.
44. Ohledně podrobného zadavatelova odůvodnění volby dílčího hodnoticího kritéria „Komplexní řešení“ s váhou 15 % citovaného Úřadem v bodech 39 a 40 napadeného rozhodnutí a akceptovaného Úřadem v bodech 60 až 65 napadeného rozhodnutí doplňuji, že jsem neopomenul jej konfrontovat s bodem 2 na stranách 6 až 10 rozkladu. Navrhovatel se zde pod body a) až e) vyjadřuje k jednotlivým technickým aspektům, parametrům a požadavkům na kompatibilitu, jimiž zadavatel zdůvodňoval svou preferenci komplexního řešení. Navrhovatel s těmito technickými argumenty zadavatele polemizuje, snaží se je relativizovat

a souhrnně k nim uzavírá, že „pokud tak zásadní vícenáklady skutečně hrozí v případě účasti více dodavatelů, neměl zadavatel vůbec Veřejnou zakázku dělit na části“. Taková argumentace navrhovatele je ale zavádějící. Vždyť, jak bylo výše zdůrazněno, zadavatel nepochybně umožněním podání nabídek do jednotlivých částí omezil hospodářskou soutěž méně, než kdyby zadával zakázku jako jeden celek.

45. Nadto ani navrhovatelova argumentace v bodě 2 rozkladu přesvědčivě a zcela nevyvrací potenciální rizika zadavatele související s možnou nekompatibilitou či nedostatečnou spoluprací dílčích dodavatelských systémů pro části 1, 2 a 3. Zadavatel netvrdí, že dané problémy v každém případě nastanou, vnímá je pouze jako možná rizika, která by mohla za takových okolností vyvstat a bylo by třeba je řešit, což by u dodání zakázky jako jednoho celku logicky nastat nemohlo. Zadavatel ani navrhovatel negarantují a ani nemohou garantovat, že takové problémy při zadání zakázky v dílčích částech nastanou či naopak nenastanou, vyloučit je však zcela nelze, a proto mám argumentaci zadavatele za opodstatněnou, logickou a srozumitelnou. Odůvodněnost postupu zadavatele shledávám i v kontextu námitek navrhovatele nastiňujících, že i v dílčích částech zadané zakázky spolu mohou nabízená řešení bezproblémově fungovat. Toto tvrzení jistě může platit, ale rovněž nemusí. Zde je namístě poukázat i na argument zadavatele, že dodavatelé jednotlivých technologií nemusí být ochotni vzájemně spolupracovat a je proto pro něj ekonomicky výhodnější, pokud takové riziko odpadne a bude možné vše svěřit jednomu dodavateli s dostatečnou expertízou. Trvám tedy na tom, že zadavatel dostal požadavkům § 36 odst. 1 zákona, když osvědčil, že volbou dílčího hodnoticího kritéria „Komplexní řešení“ s váhou 15 % zákon neporušil.
46. Konečně jsem se zabýval i námitkou navrhovatele ohledně jím tvrzené nefunkčnosti hodnoticího kritéria „Komplexní řešení“ z toho důvodu, že dle navrhovatele „způsobem hodnocení, jak jej nastavil zadavatel, navíc ani nemusí dojít (a s vysokou pravděpodobností taky nedojde) k zadavatelem zamýšlenému, tedy tomu, aby byl vybrán jeden dodavatel pro celou zakázku, neboť je nutné si uvědomit, že i přes výraznou bodovou bonifikaci uchazečů, kteří podají nabídku do všech částí VZ a získají oněch 15 bodů za „Komplexní řešení“, se nabídky takto bonifikovaných uchazečů dále opět jen seřadí především dle nejnižší ceny (váha 75 % pro první část, 75 % pro druhou část a 85 % pro třetí část). Je tudíž velmi pravděpodobné, že Veřejnou zakázku jako celek nezíská jeden konkrétní uchazeč, jak bylo bodovou bonifikací zadavatelem zamýšleno.“ Zde zdůrazňuji, že nastavení hodnoticích kritérií je věcí zadavatele a Úřadu nepřísluší mu do jeho úvah jakkoli ingerovat.
47. Limitace ingerence Úřadu do zadavatelem zvolených hodnoticích kritérií je akcentována i v komentáři k § 114 odst. 2 zákona (viz PODEŠVA, V. a kol. Zákon o zadávání veřejných zakázek. Komentář. [Systém ASPI] Praha: Wolters Kluwer, 2016): „Je však nutné podotknout, že zákonodárce zadavateli s výjimkou odst. 3 komentovaného ustanovení neurčuje, na základě čeho má ekonomickou výhodnost nabídek v případě konkrétní veřejné zakázky posuzovat či jaká konkrétní kritéria má pro jejich hodnocení stanovit. Zadavatel je tak zásadně oprávněn sám určit, co je pro něj v případě konkrétní veřejné zakázky ekonomicky výhodné. Je to tedy výhradně zadavatel, kdo určuje, zda je pro něj ekonomicky nejvýhodnější plnění poskytované za nejnižší nabídkovou cenu či s nejnižšími náklady životního cyklu, nebo plnění, které se vyznačuje určitým poměrem kvality a ceny či nákladů životního cyklu. To samé pak platí pro určení konkrétních kritérií kvality, kdy je to opět pouze zadavatel, kdo je oprávněn stanovit,

jaké aspekty kvality plnění jsou pro něj tak důležité, že je zohlední v hodnocení, a jakou jim přisoudí váhu.“

(...)

Zadavatelé tak z pohledu ZZVZ například nemusí před stanovením hodnoticích kritérií a jejich vah činit průzkum trhu a zjišťovat, zda by nebylo vhodné zvolit jiná hodnoticí kritéria nebo jim přidělit jiné váhy, než zadavatel původně plánoval. Již vůbec pak není zadavatel povinen hodnoticí kritéria či jejich váhy přizpůsobovat potřebám jednotlivých dodavatelů, a to ani v případě, kdy jsou stanovená hodnoticí kritéria skutečně nevhodná, na což byl zadavatel upozorněn například prostřednictvím žádosti o vysvětlení zadávací dokumentace. Naopak je zcela běžné, že některým dodavatelům budou zadavatelem stanovená kritéria hodnocení vyhovovat méně a některým více, přičemž takovou skutečnost nelze samu o sobě považovat za diskriminaci. Jde totiž o projev aktuální situace na daném trhu, (...).

ÚOHS je tak oprávněn posuzovat zejména to, zda stanovená kritéria hodnocení umožňují, aby dodavatelé byli schopni podat vzájemně porovnatelné nabídky, tedy zda jsou přesně specifikována, transparentně stanovená a na základě toho také zpětně přezkoumatelná. Právě na tyto aspekty by tak měli zadavatelé při stanovení hodnoticích kritérií klást zvláštní důraz.“

48. V komentáři výše popsanému odpovídá i rozhodovací praxe Úřadu, např. rozhodnutí předsedy Úřadu sp. zn. ÚOHS-R0073/2020/VZ, č. j. ÚOHS-20464/2020/323/PBI ze dne 3. 7. 2020, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí úřadu sp. zn. ÚOHS-S0162/2019/VZ, č. j. ÚOHS-10008/2020/511/KZa ze dne 1. 4. 2020, dle nichž není Úřad oprávněn přezkoumávat, zda zadavatel nemohl stanovit kritéria hodnocení jiným, pro něj či pro dodavatele výhodnějším způsobem, nebo zda nemohl stanoveným kritériím přiřadit jinou váhu, aby získal ještě výhodnější nebo kvalitnější plnění. Úřad tak není příslušný k tomu, aby zadavatelům určoval, co a jakým způsobem mají požívat a jakým způsobem (na základě jakých kritérií) mají posuzovat pro ně nejvýhodnější nabídky. Úřad tak ve vztahu k zadavatelem stanoveným kritériím posuzování ekonomické výhodnosti nabídek nemůže posuzovat, zda zadavatel zvolil taková kritéria hodnocení, která jsou ve vztahu k předmětu veřejné zakázky či realitě trhu vhodná či nejlepší možná. S ohledem na odůvodnění daného kritéria tak platí, že zadavatel preferoval určitý způsob plnění (komplexní řešení) a tuto preferenci kvantifikoval vahou 15 % ve výsledném hodnocení. Vyjádřil tím určitý ideální požadovaný stav, tedy že bude mít buď řešení komplexní (nebo alespoň řešení od dodavatele, který komplexní řešení je schopen nabídnout), nebo bude mít řešení levnější. Takový ideální stav bezesporu na základě nastavení hodnoticích kritérií nastat mohl. Pokud pak zadavatel nezážil, že ve výsledku ideální řešení obdržet nemusí a jeho hodnoticí kritéria tedy tento ideální stav ve všech situacích nezajistí, nemůže mít tato skutečnost na zákonnost nastavených kritérií vliv. Jak plyne ze shora uvedeného, Úřad přezkoumává výhradně to, zda zadavatel stanovil hodnoticí kritéria takovým způsobem, který odpovídá zákonem stanoveným mantinelům (viz např. zákaz hodnocení pouze na základě nejnižší nabídkové ceny v případě veřejných zakázek dle § 114 odst. 3 zákona). Z tohoto důvodu musím proto i námitku navrhovatele zpochybňující funkčnost hodnoticího kritéria „Komplexní řešení“ odmítnout jako nepřípadnou.
49. S ohledem na formulaci námitek navrhovatele a tvrzení pochybení, jež spatřoval v zadávacích podmínkách, jsem tedy nemohl konstatovat, že zadavatel porušil zákon. Otázka, zda je reálné, aby zadavatel svými zadávacími podmínkami dosáhl kýženého cíle, není úlohou přezkumu ve smyslu zákona a jde pouze za zadavatelem.

K zákonnosti napadeného rozhodnutí

50. Napadené rozhodnutí jsem přezkoumal z hlediska zákonnosti a shrnuji, že Úřad v napadeném rozhodnutí rozhodl v souladu se zákonem a dalšími právními předpisy.
51. K zákonnosti napadeného rozhodnutí konstatuji, že Úřad v napadeném rozhodnutí zjistil skutkový stav bez důvodných pochybností, na který aplikoval relevantní ustanovení zákona, interpretovaná ve světle příslušné judikatury. Úřad řádně označil všechny podklady pro vydání napadeného rozhodnutí a uvedl závěry, které z těchto podkladů zjistil a na jejichž základě vyhodnotil, že zadavatel se namítaného porušení zákona nedopustil. Úřad rovněž uvedl všechny právní normy, které v dané věci aplikoval, řádně odůvodnil jejich použití a výsledné napadené rozhodnutí mám za srozumitelné, vnitřně bezrozporné a přezkoumatelné. Uzavírám, že jsem v dotčeném případě nezjistil procesní vadu, která by mohla mít za následek nezákonnost rozhodnutí.

VI. Závěr

52. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení napadeného rozhodnutí.
53. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. Klatovská nemocnice, a.s., Plzeňská 929, 339 01 Klatovy
2. Rokycanská nemocnice, a.s., Voldušská 750, 337 01 Rokycany
3. Stodská nemocnice, a.s., Hradecká 600, 333 40 Stod
4. Domažlická nemocnice, a.s., Kozinova 292, 344 01 Domažlice
5. Nemocnice následné péče Svatá Anna, s.r.o., Kyjovská 607, 348 15 Planá
6. Nemocnice následné péče LDN Horažďovice, s.r.o., Blatenská 314, 341 01 Horažďovice
7. Mgr. et Mgr. Adam Sokol, advokát, Vídeňská 188/119d, 619 00 Brno

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy